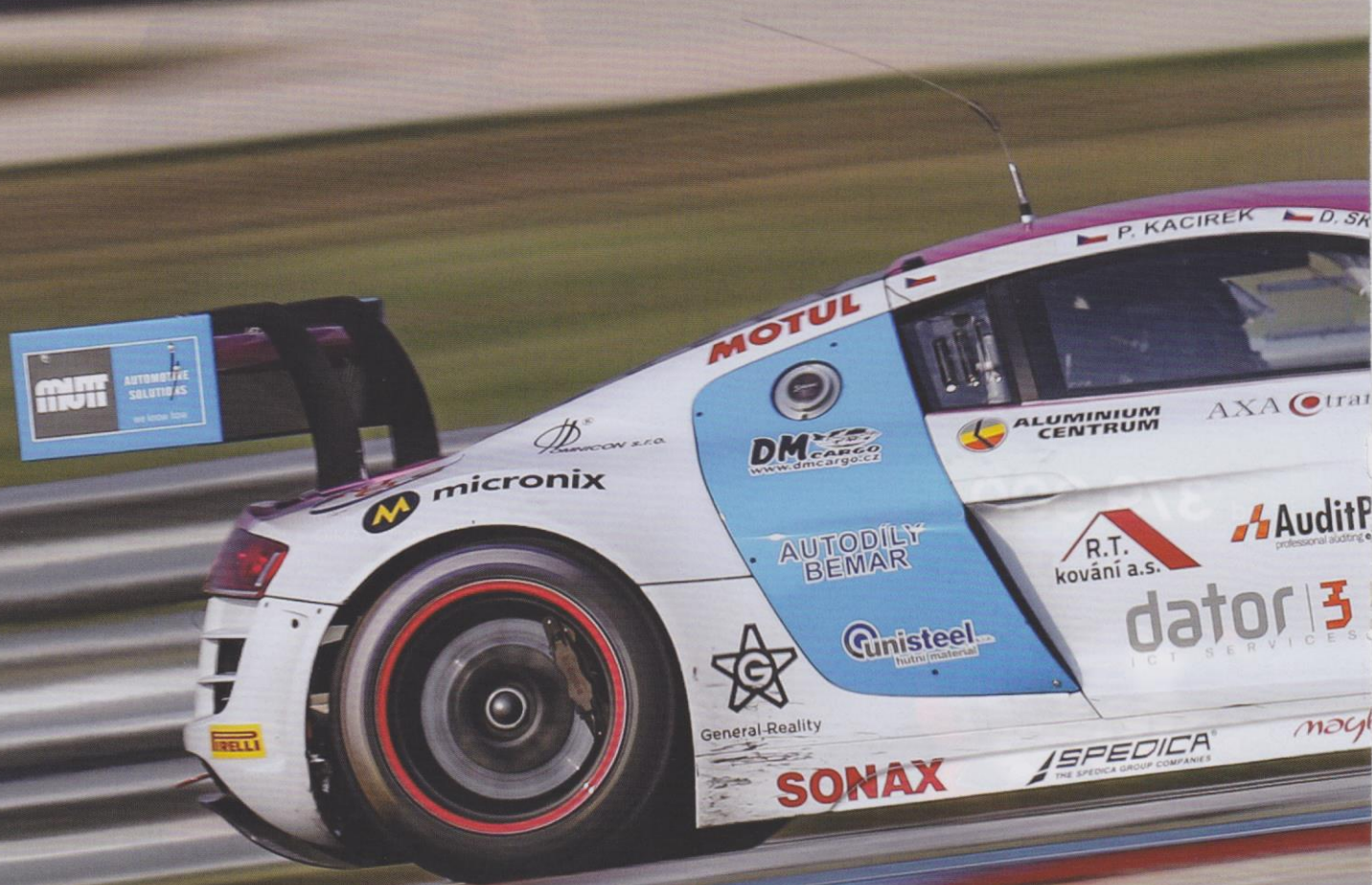

Dan Skalický třetí v GT3 Trophy

V D4 cestovních vozů nechyběl ani pražský Duck Racing. Napilno měl hlavně Dan Skalický, který se s vozem Audi R8 GT3 představil, jak v obou sprintech, tak i ve vytrvalostním závodě. Po zranění se vrací forma i Lumíru Firlvi. A tak jsem šéfa týmu Petra Kačírka požádal o rozhovor.

Petre, jaká byla příprava týmu na tento podnik, který počtem jezdců i zájmem fanoušků patří v okruhovém domácím šampionátu k nejzajímavějším?

Velká cena Slovenska patřila i letos k nejlépe obsazeným závodům v naší D4 cestovních vozů, a tak přípravě na tento podnik jsme se věnovali opravdu pečlivě. Po závodech v Poznani prošla naše audina i bavorák kompletní repasí. Snažili jsme se, aby na závěr sezony byla obě naše auta v dokonalé kondici. Maximálně vstříc nám vyšli v pražském ISR Racing, kde nám připravili do našeho Audi R8 LMS Ultra GT3 zcela nový motor a převodovku. Igorovi Salaquardovi a jeho

pracovnímu týmu proto musíme poděkovat za ochotu a profesionální přístup.

Po zranění začal už závodit Lumír Firla. Jak se mu dařilo?

Lumír se pomalu rozjíždí. Samozřejmě nejvíce ho láká rallye, ale s návratem za volant soutěžního speciálu musí ještě chvíli počkat. Okruhové závody tak náročné na hojící se polámané kosti přece jen nejsou, a tak se na Slovakia Ring opět

Předposlední podnik mistrovství republiky v závodech automobilů na okruzích hostil koncem srpna Slovakia Ring. Jubilejní 10. Velká cena Slovenska nabídla atraktivní bitvu s kvalitním jezdeckým obsazením.

vydal s naším sice už postarším vozem BMW M3 do 3500 cm³, který je ale stále v dobré kondici. Lumír potvrdil, že se pomalu dostává do potřebné fyzické kondice. Po jezdecké stránce nezapomněl nic a bylo jasné, že je v jeho silách bojovat o medailové příčky. V prvním sprintu sice startoval ze čtvrtého místa ve třídě, ale velice rychle se proboujel na druhou pozici. Když už to vypadalo, že vybojuje stupně vítězů, zradila ho levá zadní pneumatika. Navíc praskla

v tom úplně nejhorším místě na Slovakia Ringu, a to ve druhé zatáčce, kde auto na výjezdu jede rychlostí kolem 220 km/h. Pneumatika extrémní namáhání nevydržela a Lumír si vyzkoušel, jestli má stále dobré reflexy. Auto se po defektu ve vysoké rychlosti stočilo bokem, avšak díky zkušenostem z rally to Lumír zvládl a přijel si do boxu pro novou pneumatiku. Bohužel tým klesl na 4. místo. Věřím, že v září v Brně už mu to na „bednu“ vyjde.

Dan Skalický v sobotním i nedělním sprintu obsadil 5. místo v GT3 a třetí skončil v GT3 Trophy. Spokojenost?

Dan je vyježděným a zkušeným závodníkem, který podává vyrovnané výkony. Na Slovensku se mu dařilo a připsal si body za dvě pátá místa v D4 GT3. Naše audina je o jednu generaci vývojové řady pozadu za novým modelem, a i když se neustále snažíme o její vylepšení, tak

Dan Skalický na stupních vítězů v GT3 Trophy

na to, aby byla schopná bojovat o první místo už nemá. Dvě pátá místa ve sprintech jsou asi maximum, ale uvidíme v Brně. Slovakia Ring totiž tradičně Audinám nesedí. Tady je třeba na dlouhých rovinách silný a pokud možno přeplňovaný motor, v Brně je to trochu jiné...

Ve vytrvalostním závodě dojel Dan v GT3 až šestý. Měl na trati nějaké technické problémy?

Byl to velice napínavý závod s řadou dramatických soubojů. Dan se pohyboval kolem 5.-6. místa v absolutním pořadí, když se dopustil malé jezdecké chybičky a v nejpomalejším místě trati se roztočil do hodin. Předjelo ho pár aut, ale rychle se vrátil do závodu. Ve chvíli, kdy se zdálo, že vybojuje zpět 5. místo, dostal penalizaci od sportovních komisařů v podobě průjezdu boxy. Po závodě jsme se dozvěděli, že při otáčení auta po hodinách projel na dráze pár metrů v protisměru, což bylo nebezpečné. Podle slov Dana ale jinou možnost neměl. Jinak by zůstal stát na trati a hrozila mu mnohem nebezpečnější kolize s projíždějícími soupeři. Z jeho pohledu asi sporná penalizace. I tak jel hezký a zajímavý závod a odvezl si pohár za druhé místo v GT3 Trophy.

Proč ses Petře nakonec rozhodl nestartovat na Slovakiaringu?

Za prvé Dan se na Slovakia Ring moc těšil a chtěl si to v audině užít, a za druhé já se tomu

moc nebránil. Víkend před tímto podnikem jsem totiž absolvoval Barum rally s naší týmovou Fabií R5. Letošní ročník patřil opravdu k nejtěžším v historii a já navíc jel s tímto vozem tak dlouhou soutěž poprvé. V neděli večer jsem byl ve zlínském cíli naprosto vyčerpán. Dostával jsem se z toho další tři dny a nějak jsem si nedovedl představit, že hned ve čtvrtek usednu do Audi a začnu trénovat na Slovakia Ringu. S audiinou je totiž krásné svezení, ale také je to velký sportovní výkon. V každé zatáčce při průjezdu i brzdění musíte vydat hodně sil, a tak je nutná dobrá fyzická kondice. Jenže zvládnout dva špičkové podniky v jednom týdnu, na to ve svém věku už nějak nemám. Takže mi nevadilo, že se Dan ujal i sprintů.

Poslední podnik domácího šampionátu hostí Brno. V jakém složení se představíte a s jakými ambicemi?

Bude to velké finále. Do Brna se samozřejmě chystáme už v kompletním složení. Vytrvalostní závod s audiinou absolvuje Dan Skalický, Lumír Firla bude startovat s BMW a já se na závěr sezony svezu s audi ve sprintech. Kromě zimních závodů ve Spojených arabských emirátech jsem v audiině neseděl, tak je potřeba se zase trochu zpotit... A pokud jde o naše ambice, tak Lumír s bavorákem pojedí na vítězství ve třídě do 3500 cm3, my s Danem se pokusíme samozřejmě přiblížit audiinu stupňům vítězů v GT3. Ve vytrvalostních závodech Dan ještě bojuje o třetí místo. Rozhodne až Brno, kde k rychlosti budeme potřebovat i sportovní štěstí. Ale je fajn, že až

do posledního závodu letošního mistrovství republiky bojujeme o stupně vítězů. Lumír naskočí do šampionátu později, takže šanci umístit se v konečném pořadí mezi prvními třemi už nemá, ale v jednotlivých závodech náš „bavoráček“ ješ-

tě pořád stihá soudobé vozy.

Držím palce a děkuji za rozhovor.

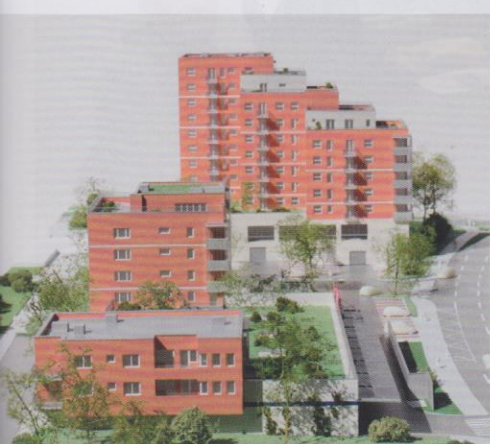
Text: Karel Malina

Foto: Petr Frýba

RHM a.s.

**PROJEKTOVÁ
A INŽENÝRSKÁ
SPOLEČNOST**

Projekty bytových domů
polyfunkčních objektů
výrobně - skladových hal
logistických center

Petr Kačírek zlomil prokletí Barumky

V domácím rallyovém šampionátu se po několika letech opět představil Petr Kačírek. Za volantem Škody Fabie R5 se šéf Duck Racing týmu sice objevil už podvakrát na Pražském Rallysrintu, ale premiéru v mistrovství republiky absolvoval až na srpnové Barum rallye.

Návrat na trať jedné z nejtěžších evropských soutěží chtěl dost odvahy. Tři starty, dvě havárie a ani jednou v cíli, taková byla dosavadní Petrova bilance ve Zlíně. Přes svých pět křížků na zádech ale prokletí Barumky tentokrát dokázal zlomit. Se spolujezdkyní Barborou Rendlovou obsadili po bojovném výkonu mezi českou soutěžáckou špičkou v absolutním pořadí 22. místo a ve třídě 2 skončili jedenáctí.

Petře, v českém šampionátu jsi naposledy bojoval v roce 2015 při Valašské rally. Barumku jsi jel ještě tři roky před tím. Jaký to byl nyní pocit postavit se ve Zlíně na start po tak dlouhé době?

Priznám se, že trochu zvláštní. Na jednu stranu člověk cítí nádhernou atmosféru této soutěže, na druhou ví, že má před sebou jednu z nejnáročnějších evropských rallye, na které se mu zatím nedařilo, bude se muset vyrovnat s obrovským vedrem a zvládnout to s autem, se kterým se svezl pouze při dvou Pražských Rallysrintech, což byla trochu jiná liga než více než dvě stě kilometrů na úzkých a rozbitých lesních silničkách v okolí Zlína.

Před začátkem sezony se ale v týmových plánech hovořilo o jiném jezdeckém obsazení. Proč ta změna?

Vyšlo to tak, že ani Václav Kopáček ani David Tomek startovat nemohli. O účasti na Barumce

jsem sice hovořil i s dubajským šejkem, ale nakonec jsme to odsunuli o rok, pokud bude mít dál zájem si u nás zazávodit. Nezbylo, než abych do Fabie R5 nakonec usedl sám. Ještě štěstí, že jsem si mohl „vypůjčit“ od Vaška Kopáčka jeho spolujezdkyni Barboru Rendlovou. Je to profesionálka, která soutěž zvládla suprově, moc mi pomohla. Měla obrovskou zásluhu na tom, že jsme dojeli do cíle v naprosté pohodě. Poděkovat ale musím i Pavla Janouškovi a jeho mechanikům, kteří dokázali dát Fabii do perfektního stavu po nehodě, kterou měl David Tomek na Rallye Bohemia. A zapomenout nesmím ani na Honzu Kubíčka, který mi připravil skvělé diferenciály. Auto zatáčelo, brzdilo rovně, prostě mělo skvělé jízdní vlastnosti. To jsem potřeboval, abych vůz na tak těžké soutěži zvládl.

Která etapa letošní Barumky ti dala nejvíce zabrat?

Rallye jsou v prvé řadě o dokonalém rozpisu a s ním já potřebnou praxi nemám. Ukázalo se to už ve středu, kdy jsme dělali rozpis na nedělní rychlostní vložky. Byl jsem při tom hodně odvázný a pak to nesedělo. Ve čtvrtek, kdy jsme připravovali rozpis sobotních rychlostních zkoušek, už to bylo o něčem jiném, protože jsem se do toho přece jen víc dostal. Úvodní erzety první etapy nám tak šly výborně. A skvělá byla i Barbora. Četla „noty“ naprosto přesně, věděl jsem, kam jedu, neměli jsme žádnou krizovou situaci. Nedělní druhá etapa už byla složitější. Jednak se mi rozpis moc nepovedl a čekaly nás nejdlejší a

Petr Kačírek se spolujezdkyní Barborou Rendlovou Barumku zvládli

David Tomek na Rallye Bohemia

David Tomek na Invelt Rally v Pačejevě

také nejtěžší erzety Pindula (18,6 km) a Kašava (24,8 km). V tom vedru to bylo hrozné. Myslím si, že to byla hlavní příčina havárií, které se odehrály v závěru soutěže. Auta R5 jsou velice rychlá a vyžadují potřebnou fyzickou kondici. Jakmile síly docházejí, přijdou jezdecké chyby. Proto, když poslední, patnáctou RZ, kterou byla Kašava, po havárii zrušili, myslím, že jsem si neoddechl jen já.

Jak jsi byl spokojený se svým výkonem?

Jsem spokojený, víc v mých silách nebylo. A Fabie R5 fungovala krásně. Jsem rád, že jsem na Barumce startoval. Vyzkoušel jsem si těžkou soutěž a zjistil jsem, co by to znamenalo, kdybych na domácích soutěžích chtěl startovat pravidelně. Zlepšit bych musel řadu věcí, ale hlavně zapracovat na své fyzice a současně na rozpisu.

To je základ, aby výsledek za něco stál, a přitom to ještě bylo i bezpečné.

V týmových barvách Duck Racingu se letos představili v mistrovství republiky Václav Kopáček s Davidem Tomkem. Jak hodnotíš jejich sezonu a jak bude vypadat vaše další spolupráce?

Pokud jde o Václava, tak domácí šampionát začal výborně. Na Valašce dojel šestý a přidal čtvrté místo na Rallye Šumava. Pak bohužel rozbil auto při testování a dál už nepokračoval. Na Barumce měl startovat s Renaultem Clio, jenže na Rallye Pačejev jeho otec s tímto vozem havaroval, a tak Venda neměl s čím jet. David Tomek se s Fabií R5 skvěle rozjel. Na Rallye Bohemia podával o sto procent lepší výkon než předtím na Kopné. Na první rychlostní zkoušce Bohemky

zajel dokonce devátý čas, dál bojoval kolem 14. a 15. místa. Bohužel tři erzety před koncem mu to v zatáčce uteklo, trefil sloup a předek vozu rozbil. Byl z toho hodně smutný, ale takový už je motorsport. V Pačejevě pak chtěl složit reparát, ale zastavila ho technická závada. Zřejmě se na tom podepsala i předešlá nehoda. Pokud jde o další spolupráci, věřím, že budeme s oběma jezdci společně dál pokračovat. Do rallye se chce vrátit i Lumír Firla, který po zranění z motocyklu už začal závodit na okruzích, kde to není přece jen tak náročné jako v rallye. Mezi historiky by neměl chybět ani Jarda Petrásek. Na Barumce za Duck Racing bojoval Martin Kučera s Evou Žaloudkovou s BMW 318 iS. Definitivně si ale plány na rok 2020 řekneme před vánočními svátky.

A jak je to se stavbou tvého vozu Ford Capri pro šampionát historiků?

Věřím, že se v tomto šampionátu příští rok už doma představím. Stavba vozu Ford Capri RS s třilitrovým motorem z roku 1972 pokračuje. Jde to pomaleji, než jsem si myslel, ale vůz musí odpovídat homologaci FIA a některé součásti se neshánějí snadno. Za volantem se budu střídat s Milanem Samešem.

Plánuješ přes zima opět účast na soutěžích ve Spojených arabských emirátech?

Určitě se šotolinovými soutěžemi v Emirátech počítám. Startovat budeme s našimi týmovými vozy Subaru Impreza. Ještě před tím se do Emirátů vrátí zapůjčená Škoda Fabia R5. Rád bych, abychom s ní ale mohli odjet i nový ročník mistrovství republiky.

Děkuji za rozhovor.

Text: Karel Malina

Foto: archiv Duck Racing týmu

Martin Kučera s Evou Žaloudkovou s BMW 318 iS na Barum rally

Sezona nekončí, čeká Světové finále Easykart

Domácí motokárová sezona vyvrcholila v září v moderním areálu Steel Ring v Třinci, který přivítal šestý podnik seriálu Czech Kart Open. První sezonu ve třídě Easykart 100 zde uzavřel i třináctiletý Petr Kačírek jr. Nejmladší jezdec pražského Duck Racing týmu v konečném pořadí skončil osmý.

V předešlých pěti závodních víkendech se Petrovi nejvíce dařilo v květnu ve Vysokém Mýtě. Ve dvou finálových jízdách a v superfinále zde nasbíral 39 b a poprvé ve třídě Easykart 100 stál na stupních vítězů.

„Slušně začal Péta i v červnu v Písku, kde v prvním finále dojel šestý. Pak ale skončil dvanáctý a v superfinále obsadil devátou příčku. Podobně

Petr Kačírek jr. v souboji s Richardem Horkým

se mu vedlo i koncem června na trati v německém Wackersdorfu. V kvalifikaci to Petrovi nevyšlo a ve finálových jízdách zůstal na konci první desítky. Do celkového pořadí si připsal dvacet bodů. Na konci prázdnin byl na programu pátý letošní závod v chebské Kartareně. Ani tentokrát se Petrovi kvalifikace nevydařila, i když ve volném tréninku zajel třetí čas. Jenže do prvního finále se kvalifikoval až jako jedenáctý. Předvedl ale velice hezkou jízdu a po bojovném výkonu v pětičlenné skupině skončil šestý. Ve druhém finále zůstal bohužel dvanáctý. V superfinále si polepšil na osmou příčku," poznamenal otec Petr Kačírek.

Do Třince zamířil Petr junior jako sedmý jezdec celkového pořadí. Na trati odvedl dobrý výkon, ale na Richarda Horkého, který za ním ztrácel šest bodů, to nestačilo. V kvalifikační bitvě,

kde už tradičně rozhodují desetinky sekundy o postavení na startu, obsadil Petr sedmé místo. Stejnou pozici si udržel i v první finálové jízdě. Ve druhé klesl na devátou příčku a v superfinále po pětisekundové penalizaci skončil až dvanáctý. Jeho největší soupeř dojel čtvrtý, a tak se posunul před Petra.

„V Třinci je velice těžká trať, která vyžaduje dobrou fyzickou. Péta letos přestoupil do vyšší třídy Easykart 100 a se silnější károu zatím ještě bojuje. Přitom volné tréninky měl super, zajížděl časy v první pětce. Ani kvalifikace nebyla až na výjimky špatná, ale pak přišel závod, Péta v potřebném tempu vydržel šest, sedm kol a začal „vadnout“. Navíc ve „stovkách“ startovalo pravidelně letos kolem patnácti závodníků, kteří už něco mají za sebou. Na trati je to pak znát. V Třinci zůstal Péta v kvalifikaci jen desetinku od třetího místa, a byl

až sedmý. Znovu se potvrdilo, jak je šampionát v této kategorii vyrovnaný. Ve finálových jízdách musel Péta ve středu pole hodně bojovat a na přední místa to nedotáhl. V konečném hodnocení seriálu skončil uprostřed jezdeckého pole osmý, a to na první sezonu ve „stovkách“ není špatné. Teď se těšíme na světové finále Easykart, které hostí začátkem října italský okruh Circuito di Siena u městečka Castelnuovo Berardenga. Mezi motokárovými nadějemi z celého světa to samozřejmě bude hodně náročné, ale jen na takových závodech se získávají potřebné zkušenosti, bez kterých se na medailové příčky dosáhnout nedá," dodal Petr Kačírek st.

Text: Karel Malina

Foto: archiv Duck Racing týmu

Petr Kačírek jr. v chebské Kartareně tentokrát před Radimem Guichenem

